

צִדִּיקִיָּא אֶחָרָנִין. לְחֻדָּתָא בְּתֵהוּא אֶתֶר, דְּאֶמְרִין מְלִי
 דְּאוֹרֵייתָא וְכָל שְׁכָן שְׁכָאשֶׁר נִמְצָאִים בְּתוֹכּוֹ הַצִּדִּיקִים הָאֲחֵרִים וְהֵם עוֹסְקִים
 וּמַחֲדָשִׁים בַּתּוֹרָה בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁבוּזָה הֵם אוֹמְרִים בּוֹ דְּבַרֵּי תּוֹרָה שְׂאֵז בּוֹדָאֵי נִשְׁמַת הַצִּדִּיק
 מִתְעוֹרֶרֶת ע"י כָּךְ. כְּנֻוֹנָא דָּא דְּהוּא אֶתִּי רַבִּי פִנְחָס בֶּן יֵאִיר
 לְמִפְקָד לְאַתְרֵיהּ, וְאַשְׁכַּח אֵלֶיךָ צִדִּיקִיָּא מְחַדְתִּין מְלִין
 דְּאוֹרֵייתָא כִּי כְּדוּגְמַת כָּךְ הִיָּה שְׁכָאשֶׁר בֶּא רַבִּי פִנְחָס בֶּן יֵאִיר בְּכַדִּי לְפַקֹּד אֶת מְקוֹמוֹ
 שְׁבוּ הוּא הִיָּה מַחֲדָשׁ דְּבַרֵּי תּוֹרָה וְכָאשֶׁר הוּא מִצָּא אֶת אֱלּוֹ הַחֲבֵרִים שֶׁמַּחֲדָשִׁים שֶׁם דְּבַרֵּי
 תּוֹרָה, וְאַתְחַדֵּשׁ בְּמִלְקָדְמִין, הֵהוּא מְלָה דְּרַבִּי פִנְחָס בֶּן
 יֵאִיר קָמִיָּה אִז ע"כ הַתְּחַדֵּשׁ לְרַבִּי פִנְחָס בֶּן יֵאִיר אוֹתוֹ הַחִידוּשׁ שֶׁהוּא חִידוּשׁ בּוֹזָה
 הַמְּקוֹם כְּבַתְחִילָה בַּעַת שֶׁהוּא חִידוּשׁ אוֹתוֹ כִּי בּוֹזָה הַתְּעוֹרֵר קְדוּשַׁת הַדְּבָרִים שְׁחִידוּשׁ הַצִּדִּיק
 בְּהִיּוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ מְקוֹם בַּחֲיִיו.

רַבִּי אַבָּא מִשְׁבַּח אֶת רַבִּי פִנְחָס בֶּן יֵאִיר שְׁחִידוּשׁ שֶׁהִקְבִּ"ה אָמַר לְמֹשֶׁה שִׁישְׂרָה
 אֶת הַשְּׂכִינָה עַל פִּנְחָס

אָמַר רַבִּי אַבָּא, יָאוּת מְלָה דְּרַבִּי פִנְחָס בֶּן יֵאִיר, דְּהָא
 לָא פְּתִיב לָכֵן הִנְנִי נוֹתֵן, אֵלָּא לָכֵן אָמַר הִנְנִי
 נוֹתֵן לוֹ וְאָמַר רַבִּי אַבָּא לְרַבִּי יוֹסִי שִׁיפָה הַדְּבַר שֶׁאָמַר רַבִּי פִנְחָס בֶּן יֵאִיר מֵאַחֵר שֶׁלֹּא
 כָּתוּב בַּפְּסוּק לָכֵן הִנְנִי נוֹתֵן אֵלָּא כָּתוּב 'לָכֵן אָמַר הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ' כִּי הִקְבִּ"ה אָמַר לְמֹשֶׁה שִׁישְׂרָה
 שֶׁהוּא נוֹתֵן אֶת הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה לְפִנְחָס. וְכִי מְלָה דָּא הוּא גְּנִיזָא
 מִחֲסִידָא דָּא תַּחֲוֹת יָדָךְ, וְלֹא הָיִיתָ אָמַר וְאָמַר רַבִּי אַבָּא לְרַבִּי

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

לע"נ ר' חיים הכהן (החלבון) זצ"ל

יוסי שאני תמזה עלִיךְ איך סוד זה מהחסידי הזה היה גנוז תחת ירך ולא אמרת לי אותו עד עבשיו. **וְכָאֵה חוֹלְקָנָא, דְּזִכִּינָא לְמַהּוּי בְּסִיעֶתָא דְטוֹלָא**
קְדִישָׁא הָכָא אשרי חלקי שזכיתי להיות בחבורה של הצל הקדוש הזה כאן.

כל עוד שנשמת האדם מאירה צריך לעסוק בתורה ולעשות רצון יוצרו, ומסביר מעלת אמן יהא שמיא רבא

אִנּוּף הוּא פִּתַּח וְאָמַר, מְשֻׁמִּיה דְּרַבִּי פִּנְחָס (קהלת ט) כֹּל
אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכַחַד עֲשֵׂה וְגו' וכן רבי אבא

פתח ואמר משמו של רבי פנחס בן יאיר לבאר את הפסוק שכתוב כל אשר תמצא ירך לעשות וגו', **כִּמְה יָאוֹת לִיה לְבַר נָשׁ בְּעוֹד דְּבוּצִינָא דְלִיק**
וְשָׂרְיָא עַל רִישִׁיה, לְאַשְׁתְּדָּלָא וּלְמַעַבְדַּ רְעוּתָא
דְּמֵאֲרִיָּה ואמר רבי אבא כמה ראוי לו לאדם שבעוד שנה נשמתו מאירה ושורה על

ראשו שהוא צריך לעסוק ולעשות תמיד את רצון יוצרו. **בְּגִין דְּהָהוּא נְהוֹרָא**
דְּבוּצִינָא, אִיהִי כ"ח דְּשָׂרְיָא עָלֶיהָ מאחר שאותו מאור הנר של

השכינה שורה על ראשו והכח המשתלשל ממנה אל התחתונים נקרא כח אדנ"י וזהו המאור ששורה על ראשו. **וְעַל דָּא פְּתִיב, (במדבר יד) יִגְדַּל נָא כַח אֲדֹנִי.**

כַּח אֲדֹנִי, דָּא הוּא כַח, דְּשָׂרְיָא עַל רִישִׁיהוּן דְּצַדִּיקֵיָא,
וְכָל אִינוּן דְּמִשְׁתְּדָּלִין בְּרְעוּתָא דְּמֵאֲרִיָּהוּן ועל כך כתוב בפסוק

'יגדל נא כח אדנ"י, מאחר שע"י מעשיהם של הצדיקים מתרבה עליהם מאור השכינה

הנקרא כח אדנ"י, כי זה כח אדנ"י הוא כח וניצוץ מהשכינה שמשתלשל ממנה בכדי לשרות

על ראשם של הצדיקים ועל כל אלו העוסקים ברצון יוצרם. **וְעַל דָּא תִּנְיָנָן, כָּל הָעוֹנָה אֱמֵן יְהִי שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ בְּכָל כַּחוֹ.** (דָּא אֵיהוּ כַּחוֹ) ועל כך למדנו כל העונה אמן יהא שמייה רבא מברך בכל כוחו [קנח] כי זהו כוחו בודאי שעי"כ הוא מעורר את כח ניצוץ נשמתו שהשתלשל עליו מהשכינה.

צריך לעשות את רצון הקב"ה בכל הכח

וְדָאִי אֶצְטְרִידָּ לְאַתְּעָרָא כָּל שְׁיִיפּוּי בְּחִילָא תְּקִיף ולכן בודאי שצריך לעורר ולנענע את כל אבריו בכח חזק בכדי לענות אמן יהא שמייה רבא, **בְּגִין דְּבִאֲתַעְרוּתָא תְּקִיף דְּאַתְּקַף, אַתְּעָר הֵהוּא כַּח קְדִישָׁא עֲלָאָה** מאחר שע"י ההתעוררות החזקה שהוא התחזק והתעורר בה אז הוא מעורר את הכח של הקדושה העליונה שהוא כח וניצוץ מהשכינה ששורה עליו, **וְאַסְתָּלֵק גּוֹ קְדָשָׁא וְאַתְּבֵר חִילָא וְתוּקְפָא דְסִטְרָא אַחֲרָא** ועי"כ אותו כח ניצוץ הקדושה עולה ומשבר את כל הכח והחזק של הסט"א. **וְעַל דָּא (דף ר"כ ע"ב) בְּכַחְךָ, אֶצְטְרִידָּ לְמַעַבְדַּ רְעוּתָא**

אור הרשב"י

לו, כתיב הכא בפרע פרעות וכתוב התם כי פרע הוא. אמר ריש לקיש: כל העונה אמן בכל כחו – פותחין לו שערי גן עדן, שנאמר פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמנים. אל תיקרי שמר אמנים אלא שאומרים אמן. מאי אמן? – אמר רבי חנינא: אל מלך נאמן.

[קנח] כדאיתא בשבת דף קיט עמוד ב' אמר רבי יהושע בן לוי: כל העונה אמן יהא שמייה רבא מברך בכל כחו – קורעין לו גזר דינו, שנאמר בפרע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו ה'. מאי טעמא בפרע פרעות – משום דברכו ה'. רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: אפילו יש בו שמץ של עבודה זרה – מוחלין

הלימוד היומי

לע"נ ר' חיים הכהן (החלבן) זצ"ל

דְּמֵאֲרָךְ ועל כך נאמר 'כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה', דהיינו שצריך לעשות

את רצון הקב"ה בכל הכח שעיי"כ יתעורר כח ניצוץ נשמתו ויכניע את הסט"א.

בעולם המעשה האדם משלים את תכלית מחשבתו של הקב"ה שיעסקו ישראל בתורה

כִּי אֵין מַעֲשֵׂה וְחֶשְׁבֹּן וְגו', בְּגִין דְּבִהְיוּא כַח אִית מַעֲשֵׂה, אֲשֶׁתִּדְלוּתָא לְאֲשֶׁתִּדְלָא בְּהֵא עֲלָמָא

דְּאֶקְרִי מַעֲשֵׂה ומש"כ כי אין מעשה וחשבון וגו' פירושו שבגלל שבאותו כח של

ניצוץ נשמתו ששורה עליו יש מעשה שהוא היכולת שלו לעסוק בתורה בזה העולם הנקרא

עולם המעשה, **עֲלָמָא דְּעוֹבְדָא, לְמִשְׁלָם סוּפָא דְּמַחֲשָׁבָה** ובזה

עולם המעשה הוא משלים את תכלית וסוף המחשבה כי ע"י שהוא מקיים תורה ומצוות אז

נשלמת תכלית מחשבתו של הקב"ה שהוא לברוא את העולם שתכליתו הוא אך ורק שיעסקו

בו ישראל בתורה ובמצוות שעיי"כ הם יקבלו את שכרם המגיע להם בגן עדן ולא רק נהמא

דביסופא. **וְחֶשְׁבֹּן, דָּא הוּא עֲלָמָא, דִּתְלִיא בְּדְבוּרָא, דִּהֵא**

חֶשְׁבֹּן בְּדְבוּרָא תְלִיא ומש"כ 'וחשבון' פירושו שזהו העולם התלוי בדיבור

שהוא המלכות הנקראת דיבור [קנט] שכל החשבון תלוי בדיבור ושניהם הם בחינה אחת

המורים על המלכות. **וְעַל דָּא, כָּל גִּימְטְרִיאוֹת, וְתִקּוּפִין,**

וְעִבּוּרִין דְּעֲלָמָא, בְּסִיְהָרָא הוּוּ ולכן כל הגימטריות וחשבון התקופות

אור הרשב"י

[קנט] והטעם שהיא נקראת דיבור הוא מאחר

שז"א נקרא קול והדיבור הוא מחלק את הקול לאלו רחמים ולאלו דין (הרמ"ק בפרדס).

הלימוד היומי

לע"נ ר' חיים הכהן (החלבון) זצ"ל